

Dramska igrica za oratorij za odrasle
Tema: Evharistija

Osebe scena 1:

oče 1: Primož

Mama 1: Tea

Otrok 1: Martin

Leonardo: Leonardo

Leonardo: Živjo! Tukaj sem, da vam povem (in pokažem) eno zadevo. Ne bi rad kej preveč govoril, a vendar naj omenim le to, da sem zadnjič obiskal enega svojih prijateljev,...saj veste...kar tako. Pač prijatelji se obiskujemo. No, zgodilo se je pa to...

(oče sedi za mizo in bere časopis, mama pa nekaj pospravlja. Oba sta zelo slabe volje, ko se vključi še Martin.)

Martin(veselo): ej mami. A lahko pride Leonardo k meni na obisk?

Mama(jezno, vse do konca scene): Lej Martin, ne tečnari mi. A ne vidiš da imam delo?

Fotr: Pa kaj se dereš na otroka. (k Martinu) Seveda lahko pride. Ni problema.

Mama: Kaj pa posvetovanje? Kaj pa: »draga, a si za, da pride Martinov prijatelj k nam na obisk?«

Fotr: Pa dej, kaj se spet dereš?! Dej raj umivi posodo tm pa tih bot.

(oglasi se zvonec-uleti Leonardo)

Mama: No, zdej pa še to. Martin, pejd odpret.

Fotr: Kaj Martin vse? Kaj pa če bi kdaj ti vstala pa odprla? Vedno vse Martin in jaz.

Mama: Kaj pa bi morala jaz rečt? Sej samo še kuham, perem, likam....vse da bo za vajini riti lepo poskrbljeno!

(na oder prideta Leonardo in Martin)

Fotr (hoče nekaj rečt, ampak se zadrži toliko časa, da gresta mlada dva mimo): a....

Leonardo (Martinu-potiho): a je kaj narobe?

Martin: ...ne sprašuj... odideta na drugo stran scene.

Fotr: No dejva se zdaj pomenit. Kaj je spet s tabo narobe?

Mama: Kaj?! Kaj je z mano narobe?! Sebe poglej! Cele dneve samo ležiš in bereš časopis. Aja ne. VČASIH GLEDAŠ TUDI TELEVIZIJO! (zelo jezno).

Fotr: ja kaj pa nej delam?! A je slučajno kej za delat? A mamo vrt? Garažo? Mogoče še kšno bajto kje, da bi se mogoče s tistim ukvarju? No, mamo?! NIMAMO!

Mama: veš, ne bi ti škodilo, če bi včasih mal okoli pogledal, pa bi videl da je velik za postorit, ker jaz ne utegnem vsega, a ne...

Fotr: hahahaha! Jaz da bi sesal? Sej se ti blede...

Mama(zelo zelo jezno): AJA?!

(Martin in Leonardo se počasi premikata proti izhodu)

Martin (potiho, ampak ravno toliko, da ga vsi slišijo): Mami, Leonardo zdej gre.

Leonardo: Adijo! (zbeži)

Martin: a lahk sam...

Mama, oče (istočasno): TIH BOD!

Mama: pa pejt že enkrat v sobo! A ne vidiš da se pogovarjava s tem kretenom....

Fotr: pa kdo je kreten...! (hoče jo že ušamarit, ampak se zavese zagrnejo).

Leonardo: Svašta. No,... ma ja. Tako je pač tako pri njih. Ampak ni blo vedno tko veste. Včasih so se mel prou fajn...Ampak ko so pa nehal Krščanstvo »practicirat« je šlo sam še dol....Ampak ok. Moram vam povedat tud to štorijo. Pol ko sem šel od njih, kliče mene Jože. »ej mudel, dej prit sm to pogledat. Ful hud komad. Moraš slišat.« pa sem šel. No, to se mi je zgodilo.

Osebe scena 2:

Mama2

Oče2

Otrok2

(Mama lih pospravlja stanovanje, karkoli že...ko uletita Otrok2 in Leonardo)

Otrok2: živjo mami! Leonardo je pršu na obisk. Nujno mu moram pokazat neki.

Mama: ne deri se. Vredu. Samo ne prenglas,...musko namreč...

Otrok2: ok, ne bova. Adijo!

Leonardo: lp.

(pride Fotr2)

Fotr2: no, pa je. Končno. Ta cev me je že čist živcirala.

Mama: Aja? No ok. Sam da dela zdej.

Fotr2: kaj si pa ti počela?

Mama2: Pa prejle sm neki brala, zdj pa pucam klele. Mačk se je spet posral («mama lahk reče tudi pokakal»), pa je smredlo.

Fotr2: sej prou.

Mama2: ne ni prou, če smo mu kupili gajbo za srat (lahk reče kakat) ☺

Fotr2: ja no,..grem jst tv gledat.

Mama2: čak, a nisva rekla da greva dans k maš? Dans je za naš namen maša...

Fotr2: ma ne no,..pa ne no,...oooo...a res al kaj? Dej men se ne da...

Mama2: glej, lepo sva se zmenila,... ne mi zdej da se ti ne da..

Fotr2: pa saj ti že dosti moliš...ne sam zase ampak za vse v naši župniji,...kaj pa če jst ne bi no...ker se mi res ne da.

Mama2: lej, ne bova se spet kregala,...prosm pejt. Zmenla sva se,...

Fotr2: ne, ne grem. Ne da se mi. Nočm bit tok fanatičn k ti.

Mama2: dobr,..ne bom se kregala s tabo (vidno užaljena in jezna)

Fotr2: (proti publikli): ni to prou, ne? Ma kaj me briga. Ena maša gor/dol, nima veze. Bom šou juttr,...(začne gledat tv)...TO! Ne no,...budala, zakaj mu nisi podal?!...oOOoOOOoooo...!....pismo ma krive noge....

Mama2 (že oblečena in obuta): dej no, pejt z mano k maši.

Fotr2: GOL! TOOOOOOO!

Mama2: ma pejt u rit ti, da veš.

(prideta Jože in leonardo)

Mama2: a gresta vidva z mano k maši?

Otrok2: kaj? Ne, ne grem. A bi moral it,...??

Leonardo: pa grem. Zakaj pa ne? ☺

Otrok2: fanatika dva,..jst grem na računalnik. Ajde Leo, se vidva juttr.

Leonardo: ok,...kokr čš. Se vidva. Žio. Adijo g. od Jožeta oče!

Fotr2: ...m....ja, adijo.

**Leonardo: no, niso se tok drl k prejšnji. Upam da ste opazili to razliko. Fora je v tem, da so tile...(zazvoni telefon)... »ja? Ej ne morm zdej. Ja kaj, ni me doma. Kaj kje sm? Na oratoriju sm. Ja,..kaj?...zdej....takoj? a ne čez 10 minut?...ja no, ok pridm. Ja ja ja,..pridem takoj.«
Frend...mislím,..prijatelj. Pridem takoj.**

Osebe scena 3:

Mama: petra

Oče: Bojan

Otrok3: ??

(na sceni najprej Leonardo in otrok3)

Otrok3: kje sta spet? No nima veze. Glej, kle mam. Tega ne razumem.

Leonardo: ... mm...aha....(se počoha po glavi...)

Otrok3: ja to smo dans delal, pa mi ni čist jasn. Kaj je ta sila kle? Kr neki je to.

Leonardo: ma ne ni kr neki. Pač to je gravitacija,...(začne razagat, medtem ko prideta mama3 & fotr3-objeta sta)

Fotr: O, Lenoardo, živjo! Kako si?

Leonardo: pa gre počasi. Mamo neke fizikalne probleme...ena neki ne razume.. (šamar)

Mama: ah lepo, da si mladi tok med sabo pomagata. Joj,...še so živi spomini, ko sva si midva tako pomagala,...se spomniš dragi?

Bojan (hečno): kaj me briga,...ne, sej se hecam. Ja, fajn je blo.

Otrok3: kje sta pa bla?

Fotr3: še vprašaš. Kanoval te bom za neumno vprašanje (ga/jo za uho). Bila sva pri maši. Župnik je ie imel fantastično pridigo. Govoril je o tem...kaj že,...ja, o evharističnem kongresu, pa neki o evharistiji.

Mama3: ja, govoril je o tem, kako je evharistija pomembna za naše življenje.

Leonardo: ja, to je tudi nam govoril zadnjič na mladincu,..da to ni samo »tist kar jemo pri maši«.

Fotr3: svašta. Grem se preobleč.

Mama3: jaz pa pomit posodo pa narest večerjo. Ej Fotr3, a bomo gledal film pol?

Fotr3(iz daljave): ja valda. Avatarja k sm ga zlovdu lih učer.

Otrok3: spet film,...

Leonardo: no, a zdej razumeš to? Al še kej ni jasn?

Otrok3: ma ja, štekam zdej.

Leonardo(zvoni telefon): ka? Ja, evo, prec pridem. Žio. Ej, moram it. Se vidmo jut. Fajn se mejte.

Mama3: lepo se imej, pa priden bodi!

Fotr3: (iz daljave) pa nehi lumparije zganjat! (smeh)

Otrok3: ajde se vidmo!

Leonardo: no, da dokončam misel od prej. Fora je v evharistiji. Tisti, ki redno hodijo k maši, ki berejo Sveto pismo, ki se (ali pa se vsaj trudijo) poglobiti v veri, živijo dosti lepše. To ne pomeni, da jih ne doletijo razne preizkušnje, ampak za razliko od tistih, ki nimajo vere, to dosti lažje premagajo. Z Bogom je vse lažje....(nadaljevati po smislu).